

Desăvârșirea în Hristos

Ce țintă glorioasă! Desăvârșirea frumuseții! Ce înălțime a desăvârșirii! Sfințenie! Cât de teribilă, dar totuși și cât de dăvioasă este sfințenia! Câtă asemănare cu dumnezeirea! Cât de înaltă, cât de curată, cât de nobilă! Cât de generoasă, totuși cât de blândă și umilă! Cât de liniștită și de pașnică!

Am văzut pe câțiva cari umblau, se mișcau și vorbeau ca bărbați și femei sfinte. În fața lor am simțit un respect profund, și încă mai simt influența lor; totuși ei aveau o inimă din cele mai zdrobite și mai pocăite. Vai, câte de puține sunt asemenea suflete prețioase! Totuși mulțumesc lui Dumnezeu, am privit în fața câtorva din aceștia și asupra inimii mele împietrite; am simțit influența lor ca roua sfântă cerească. Dar nu ei sunt ținta măsurii mele; nu, Isus este măsura desăvârșirii. Totuși în aceste momente de pășire înainte prind curaj să mă avânt mai înainte; căci aceea ce Dumnezeu a făcut pentru alți copii ai Săi, El este dispus să facă și pentru mine în acest mers al meu.

De aceea, o suflete al meu, trezește-te față de acest glorios privilegiu al tău; nu te opri doar să înfrângi păcatele tale, ci smulge-le. Nu doar tăia pomul, ci scoate-l din rădăcini, fă un lucru deplin; căci atunci când pomul este doar tăiat, rădăcinile lui pot da noi lăstari, dar desrădăcinează-l, și lucrarea este făcută; se poate ca durerea să fie mare, însă rezultatul este sigur.

De ce să disperezi, o peregrin obosit, ispitit și trudit? Oare nu ți-a făgăduit Cel care aprinde fulgerile și ține vânturile? și nu va împlini El? Fă-ți partea ta; oprește-te unde ești; smulge-te din puterea ispititorului; ri-

dică-te în puterea Mântuitorului și asemenea lui Samson, rupe funiile cari te leagă; însă nu-i îngădui să te culce în poala Dalilei, în care timp ea să-ți taie părul.

Oprește-te în mersul tău. Multă vreme ai fost ispitit și aproape biruit, poate copleșit cu totul? Nu mai discuta. Fugi deseori, deseori în cămăruța ta; stai acolo până ce ai dobândit biruința. Dacă din nou ar fi să cazi în ispită, mergi din nou, și iarăși. Ce are a face dacă nu este timpul? Nu are a face; mergi mai bine de o sută de ori pe zi sau pe noapte, decât să fii biruit; ispitit și cercat se poate să fii (și Hristos a fost ispitit), însă nu îngădui lui Satana să dobândească ultimul avantaj.

Incurajează-te cu gândul glorioasei răsplătiri, însă amintește-ți că ea este condițională; Dumnezeu este aceeași ființă sfântă care a fost atunci când a dat legea pe Sinai; oamenii au rătăcit, însă adevărul este încă același; neclintit, nemânjit, nestrucăt. Moise, omul lui Dumnezeu păcătui și plăti pedeapsa; David păcătui, însă văzătorul se duse drept la vinovatul de neam regal, și având cuvintele Domnului în gura sa rosti o osândă teribilă asupra celui vinovat; inima lui Ezechia s'a îngâmfat atunci când a desvâluit nobililor din Babilon comorile sale alese și în urechile lui a căzut o solie de vai prin gura profetului. O, este un lucru teribil să păcătuiești împotriva lui Dumnezeu.

Dumnezeu este același și acum; El nu s'a oprit niciodată să discute cu păcatul; niciodată El nu a îngăduit și nici nu va îngădui

Dați și vi se va da!

„Mica noastră lume este cartea din care învață Universul întreg. Minunatul plan al harului divin și iubirea salvatoare a lui Dumnezeu, constituie tema pe care „îngerii doresc să o cerceteze”, și ea va forma studiul lor în veacuri nesfârșite. Atât cei răscumparați cât și ființele cari n'au căzut vor afla în suferințele lui Hristos izvorul științei și cântecului lor. Se va vedea că slava ce strălucește în fața lui Hristos este slava iubirii ce se jertfește. În lumina dela Calvar se va înțelege că legea iubirii ce se jertfește este legea în puterea căreia are viață atât cerul cât și pământul; se va vedea că iubirea „care nu caută ale sale” pornește din inima lui Dumnezeu și că în Acela care S'a umilit și a fost blând se manifestă caracterul Aceluia care locuiește în lumină de care nimeni nu se poate apropia.

„Dumnezeu a umplut pământul cu frumusețe și cerul cu cântări. În toate lucrurile de pe pământ, din aer și din cer, a înscris expresii ale iubirii Tatălui...

„Nu există altceva, afară de sufletul egoist al omului, care să trăiască pentru sine; nici o pasăre care spintecă văzduhul, niciun animal care se mișcă pe pământ, ci totul servește spre binele altora. Nu există frunză în pădure, nu există fir de iarbă care să nu aibă lucrarea sa de făcut. Oricare copac, oricare tufiș, oricare frunză revarsă elementul acela dătător de viață, fără de care n'ar putea, să trăiască nici omul, nici animalele; la rândul lor, omul și animalele ajută ca pomul, tufișul și frunza să poată trăi. Florile respiră frăgezimea și dăruiesc frumusețea lor pentru fericirea omenirii. Soarele răspândește lumina lui și produce voie bună în tot locul unde pătrunde. Oceanul, el însuși izvorul izvoarelor și al fântânilor, primește fluviile și râurile întregului pământ, dar primește ca să dea. Aburii care se ridică din sânul lui cad în formă de ploaie și umezesc pământul, făcându-l să încolțească și să odrăslească.

„Ingerii plini de măreție se simt fericiți când pot să dea, când pot să dea iubire și neobosite îngrijiri sufletelor pierdute și pline de păcate. Ființe cerești caută cu mult zel să câștige inima oamenilor. Ei aduc lumină

„Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care vi se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura”. Luca 6, 38.

cerească în lumea aceasta întunecoasă; lucrând cu stăruință și iubire, ei caută să influențeze pe oameni pentru a pune pe cei pierduți în legătură cu Hristos, legătură care este mai intimă decât aceea pe care o pot gusta ei ca îngeri.

„Hristos a primit totul dela Dumnezeu, dar El a luat ca să dea. Lucrurile se petrec la fel în locurile cerești, în slujba pe care El o face pentru toate ființele create; prin Fiul iubit viața se revarsă asupra tuturor; tot prin Fiul ea revine la Marele Izvor al totului; în forma unor valuri de iubire, de laudă și de servire de bună voie. Astfel, prin Hristos, circuitul binefacerilor este complet, reprezentând caracterul Marelui Dătător, legea vieții”. H. L. L. p. 15. 16.

În zilele acestea când cei mai mulți se socotesc în mare sărăcie și ca având nevoie de a primi, trebuie să ne aducem aminte de marea lege a universului care ne învață că pentru a primi trebuie să dai. Să dai ce ai mai bun, și când vine prilejul. E mare nevoie de a da credință și iubire. Pentru aceasta izvoarele Cerului sunt nesecate și putem să primim fără temere că dacă vom fi risipitori vom săraci. Cu cât cheltuiești mai multă credință și iubire, cu atât va crește în tine și în cei cari au parte de ele, dela tine. Să dăm de Anul nou, și în tot anul nou, cuvinte bune, blânde, de încurajare, pline de înțelepciune și de cunoștințe folositoare. Să dăm priviri mângâietoare tuturor semenilor noștri, chiar și celor, — și mai ales celor, — ce ni se pare nouă că ne-au greșit. Să dăm salutări și strângeri amicale de mână cari vor dovedi palpărirea flacării iubirii în inima noastră pururea tânără în iubirea ei dintâi. Să dăm din hrana noastră, din hainele noastre, din banii noștri, din timpul nostru, din viețuirea noastră laolaltă, din adăpostul casei noastre, din tihna și din pacea noastră din toate bunurile pe cari ni le-a dat în dar Bunul nostru Tată ceresc. Să dăm o pildă fru-

moasă și bună de urmat în „tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă”. Să ne dăm pe noi înșine ca o jertfă sfântă și bine plăcută lui Dumnezeu.

Să dăm, să dăm, să dăm, — și ni se va da, ba încă ni se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură vom măsura, cu aceea ni se va măsura.

D. Florea

In Biserică sunt două categorii de credincioși Tu din care faci parte ?

Dacă creștinii Adventiști de Ziua Șaptea ar trăi, adică ar fi cu adevărat convertiți și învățați în toate principiile Sfintei Evanghelii, nu ar mai fi nevoie să se dea mereu și mereu avertismente cu privire la îmbrăcăminte, alimentație și plăcerile lumesti. Aceste chestiuni se vor rezolva dela sine, căci noi nu putem admite ca o persoană a cărei inimă este plină de credința curată a lui Hristos să lucreze altfel. El trăiește înțelept legile sănătății și știe să fie umilit; iar faptele sale asupra mediului înconjurător, au o influență binecuvântată, deoarece tratează corpul său ca templul Duhului Sfânt, fie cu privire la îmbrăcăminte, fie cu privire la alimentație, fie în felul de purtare cu aproapele său.

O viețuire sănătoasă

Noi credem principiile cumpătării creștine așa cum ne învață Sfânta Scriptură și Spiritul profetic. În zilele strâmtorării cari vor veni și asupra Bisericii, atunci când boale grele vor bătui în lumea întreagă, noi nu ne putem bizui pe ocrotirea lui Dumnezeu atâta vreme cât nu practicăm în viața de toate zilele aceste principii.

Cu toate acestea e bine să înțelegem că chiar dacă suntem credincioși acestor principii, nu toți copiii lui Dumnezeu vor putea trece prin marea strâmtorare. Se poate ca în mila Sa, Dumnezeu să găsească de bine ca unii dintre copiii Săi să treacă mai înainte la odihnă. Domnul vrea să-i cruțe de unele încercări prea dureroase pentru ei. În mila Sa El îi face să dispară pentru moment ca să-și poată readuce la mărire în ziua învierii.

Pe de altă parte, noi nu trebuie să gândim că oricare dintre frații noștri în credință poate cere ocrotirea lui Dumnezeu în acea vreme grea, chiar dacă el calcă de bună voie prin-

principiile învățate și nu ascultă de învățăturile primite. Cerul ne va ține răspunzători, nu numai pentru ceea ce noi știm cu privire la reforma sanitară, dar și pentru ceea ce noi am fi putut ști. Noi nu putem să închidem ochii și să invocăm neștiința în ajutorul nostru.

Recreația creștină

Creștinul nu se poate uni cu lumea în plăcerile și petrecerile ei. Este de neconceput ca un creștin conștiincios principiilor și ascultător de Isus să poată lua loc la o masă unde se joacă table, să meargă sau să ia parte la curse, la teatru, la bal, serate, kermeze, dansuri, cinematograf, circuri sau în oricare altă parte, unde se găsesc asemenea plăceri. O asemenea persoană nu va putea, de sigur, să ceară în rugăciune, ca Domnul Isus să o însoțească în astfel de locuri. Întrebarea este: Poate creștinul să meargă acolo unde Isus nu voiește să meargă? Vrea el să se găsească într'un asemenea loc, la ora morții sale, sau în clipa revenirii lui Isus? Aceste plăceri și aceste umblări în locuri nepermise de Isus, pot ele să desvolte curățenia de inimă, frumusețea idealului creștin și gustul de lucrare pentru alții? Niciun creștin sincer nu va putea răspunde la asemenea întrebări altfel decât cu un „nu”, hotărât.

Nu trebuie să uităm că un creștin trebuie să caute distracțiile sănătoase și întăritoare în credință. Sunt multe feluri de a se odihni cineva, și obișnuința vieții ne arată cari sunt cele mai bune pentru înălțarea sufletului în sfere mai curate.

Îmbrăcăminte creștină

Noi credem că, potrivit Sfintei Scripturi și a Spiritului Profeției, îmbrăcăminte trebuie

să fie simplă. Să folosim aceste învățături și să le aplicăm în viața noastră așa cum ne va dicta mai bine o judecată și o conștiință sensibilă, luminată de Duhul Sfânt. Un adventist conștiincios și bine învățat în principiile Bisericii noastre nu poate urma modele lumii și în același timp să poată păstra o legătură intimă cu Isus Hristos.

Prin aceste rânduri nu vrem să judecăm un caz sau altul. Dar în fiecare zi întâlnim femei îmbrăcate în chip ciudat, ieșite din cadrul modestiei, unele din ele numai pe jumătate îmbrăcate, altele cu rochia până la genunchi și mânecile scurte până la subsoară și cu părul scurt tăiat după ultima modă. Unele surori, fie de bună voie, intenționat, fie inconștient, se lasă ispitite să facă la fel. Aceste surori e bine să cunoască, că în felul acesta se așează chiar ele înseși de partea lumii. Când te așezi de partea lumii însemnează că ai în inima ta aceleași gânduri și intenții ca și lumea.

Două categorii în Biserică

Sunt două categorii de persoane în societatea actuală, două categorii ce se pot găsi în diferite biserici și din nenorocire chiar și în Biserica adventă. Unele persoane, în ce privește îmbrăcămintea sunt simple și modeste conformându-se învățăturilor date în Cuvântul lui Dumnezeu și în Mărturie. Dar aceste surori sunt considerate prea adesea ca fiind de „modă veche”. Profetul Ezechiel le prezintă ca gemând și rugându-se pentru fărâdelele cari se săvârșesc în Israel. Este adevărat însă că, câteodată, opoziția lor depășește marginea bunei cuviințe și a modestiei, încât felul lor de a lucra este exagerat. Noi deplângem acest fel excesiv pe care și-l manifestă uneori, căzând în ispita critice și certe. Noi nu aprobăm această împotrivire, chiar dacă este justificată, când se face necreștinește. Cu toate acestea, ținta acestor surori este și a noastră, și anume de a păstra curat idealul Bisericii lui Hristos.

Este o altă categorie de persoane a căror atitudine cu privire la felul cum trebuie să se îmbrace o creștină care iubește pe Isus Hristos, poate fi pusă alături de lumea mondenă. Această categorie adoptă modele extravagante, pe care chiar lumea din afara Bisericii, dar care este mai conservativă, le condamnă. Aceste persoane prin influența lor sunt în contradicție cu declarațiile Sfintelor Scripturi,

cari recomandă simplitate în îmbrăcăminte. Ele pot spune: „Noi putem justifica adoptarea acestor modele de rochii: rochiile scurte, părul tăiat după ultima modă, fardurile, etc. Ceea ce facem noi e mai practic și igienic”. Răspunsul este ispititor! Dacă aceste scuze le satisfac pe deplin, ele nu contribuie decât ca să fie clasate în categoria în care chiar oamenii bine crescuți ai societății, evită să fie categorisiți sau clasați.

Mândrindu-se cu spiritul lor independent, aceste persoane privesc în primul rând la mulțumirile și plăcerile lor și nu țin în seamă cătuși de puțin convingerile fraților lor cu cari sunt împreună membri ai Bisericii. În aparență ele puțin se neliniștesc de influența pe care viața lor o are asupra celor cari caută să vadă un exemplu, sau asupra străinilor cari le socotesc membre ale Bisericii advente.

Aceste persoane au nevoie a studia principiile arătate de apostolul Pavel care spune: „De aceea, dacă o mâncare face pe fratele meu să păcătuiască nu voi mânca niciodată carne, ca să nu fac pe fratele meu să păcătuiască”. 1 Cor. 8, 13. Și încă: „Deci fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva; să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”. 1 Cor. 10, 31.

Insemnătatea obiceiurilor mondene de azi

Cineva poate va întreba: Ce rău este ca să porți părul scurt, sau o rochie scurtă, ori cât mai extravagantă, ori să folosești fardurile. Sunt acestea obiceiuri necreștinești? Sigur că da. Tot ce n'are aprobarea lui Isus Hristos, și tot ce facem cu gândul de a excita patimile din noi, și mai ales la alții, este un păcat. Ne amintim de multele și feluritele patimi cari existau înainte de potop. „Fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor (cari se trăgeau din Cain) erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe cari și le-au ales. Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău”. Gen. 6, 2. 5. La fel în Sodoma și Gomora, găsim în raportul biblic că excitarea patimilor chiar la bărbați ajunsese la culmea nelegiuirii. Cine poate băga mâna în foc și să nu-l ardă? Apostolul Ioan spune: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea

Tatălui Meu nu este în el. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trece; dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac". 1 Ioan 2, 15—17.

Cu privire la obiceiurile mondene amintite, apostolul Pavel spune: „Nu vă învață chiar și firea că este rușine pentru un bărbat să poarte părul lung, pe când pentru o femeie este o podoabă să poarte părul lung? Pentru că părul i-a fost dat ca învelitoare a capului". 1 Cor. 11, 14. 15.

La fel și apostolul Petru spune: „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletirea părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu". 1 Petru 3, 3. 4.

Același ideal pentru bărbat ca și pentru femeie

Sfaturile cu privire la îmbrăcăminte și o ținută creștinească se aplică tot atât de mult la bărbați ca și la femei. Câmpul modei este mai mare pentru femei decât pentru bărbați și în mod natural aceasta conduce la mult abuz și libertate. Dar ținând seamă de această deosebire, gustul de găteală se arată tot așa de bine la frații ca și la surorile noastre. Cei cari își lasă bunăoară mustața, o rad până nu rămâne decât ca o albină sub nas. Unii o rad în așa fel că nu rămâne decât o linie foarte subțire curbă, susținută în două puncte paralele. Aceste două feluri de mustăți mai bine să fie rase de tot. Alții dacă n'ar purta ciorapi ar fi și pantalonii lor tot la genunchi, ca și rochiile unor femei. Alții vor să-și impună ținuta prin cravate în colorile cele mai vii și mai atrăgătoare.

Când ne prezentăm în casa de rugăciune, mai ales când se țin și serviciile de cult, e bine să nu venim cu cămășile transparente, atât bărbații cât și femeile, sau bărbații descheiați la gât, cu haina pe umăr, sau cu rochia scurtă la genunchi și mânecuta scurtă la subsoară. Buna cuviință se cere atât bărbatului cât și femeii. Este o vârstă când fiecare înțelege că a trecut timpul copilăriei.

Noi lucrătorii putem face mult mai mult. Pe lângă slujba sfântă pe care ne-a dat-o Domnul fiecăruia, mai avem și răspunderea

de a fi un bun exemplu atât în îmbrăcăminte cât și în ținuta creștină. Cei cari ne văd și iubesc venirea lui Isus, ne vor urma și nu vor mai trece dintr'o extremă în alta.

Responsabilitatea conducătorilor

Afară de regulile stabilite, Biserica are nevoie de a primi învățături și sfaturi din partea celor cari o conduc. Predicatorii noștri, profesorii dela școală, slujbașii Comunităților, trebuie să exercite o influență serioasă pentru a opri valul de deșertăciuni lumești care amenință să inunde Biserica. Conferințele și Instituțiile noastre trebuie să ia în considerare problema aceasta.

Nu trebuie de sigur să fie primiți ca lucrători ai Conferinței sau ai Instituțiilor aceia cari în îmbrăcăminte și în înfățișarea lor în general, manifestă un spirit lumesc.

Acest principiu se aplică tot așa de bine și la petrecerile lumești. Cum poate o Conferință sau o altă instituție să folosească lucrători în câmp, sau în birouri persoane cari merg la teatru, la cinematograful, etc. Acolo nu este îngăduit să meargă nici soția și nici copiii lui. Atracțiile plăcerilor lumești nu au ce căuta în inimile noastre!

Totul trebuie judecat cu milă

Toate aceste chestiuni trebuie să fie tratate într'un spirit de iubire și blândețe. Nimeni nu câștigă nimic dacă critică și se ține numai de pâre. Când se tratează chestiuni de disciplină sau de morală în Biserică, nu trebuie să se confunde iubirea frățească cu sentimentalismul. Iubirea se agață de ideal și în spiritul lui Hristos caută să aducă Biserica la acest ideal. Sentimentalismul iartă repede păcatul, micșorează idealul și printr'o simpatie rău înțeleasă încurajează pe păcătos în greșeala sa. Acest spirit favorizează crima în lume și încurajează păcatul în Biserică.

Dumnezeu a spus profetilor și educatorilor vechiului Israel cu privire la sentimentalism: „Pentru că întristați prin minciuni inima celui neprihănit, când Eu însumi nu l-am întristat, și pentru că întăriți mâinile celui rău ca să-l împiedecați să se lase de calea cea rea, făgăduindu-i viața". La fel Ieremia arată clar ce trebuie făcut: „Cine a auzit Cuvântul Meu, să spună întocmai Cuvântul Meu". Ier. 23, 28.

Trd. Gh. Stănică

Mergem spre casă!

Intr'o anumită împrejurare, a avut loc un concurs original. S'a propus, anume, să se premieze, cu acea ocaziune trei cuvinte dintre cele mai expresive, menite să miște și să răscolească sufletul omenesc, în sensul de a-i trezi cele mai duioase și mai puternice sentimente. Dintre cuvintele prezentate acolo, juriul a găsit de cuviință să premieze următoarele trei: Mamă, Cămin și Cer! Cu siguranță că membrii juriului erau creștini, iar despre alegerea lor se poate spune că a fost destul de bună! Și când au pus în primul rând cuvântul „mamă”, ei au avut în vedere cât de puternice și calde sentimente trezește spontan în sufletul oricărui „om” evocarea acestui cuvânt scump.

Însă, deși el a format subiectul de inspirație pentru mulți scriitori și poeți cari l-au proslăvit în operele lor; deși chiar tiranii, — oameni despre cari s'a spus că nu au avut suflet, — l-au evocat în anume situații; iar dintre muribunzi, rar să fi existat vreunul care să nu fi amintit ca o ultimă și supremă mângâiere acest cuvânt, acest nume duios; totuși îmi rezerv pentru o altă ocaziune plăcerea de a-l elogia. De data aceasta stăruesc să evidențiez semnificația mult cuprinzătoare a celorlalte două cuvinte: **Cămin și Cer!**

Despre duioasa legătură pe care o formează căminul pentru membrii lui, s'a scris de asemenea mult. S'a afirmat chiar că persoana care n'a avut fericirea de a se dezvolta într'un adevărat „cămin”, este incompletă, necorespunzătoare tuturor cerințelor vieții și ale societății, lipsindu-i focul sacru al altarului familiar, fără de care, lumina pe care o va răspândi în activitatea sa va fi rece și fără viață.

Despre ceea ce simte cel ce se află despărțit de căminul său, poate da mărturie prizonierul care a fost izolat vreme îndelungată de cei iubiți ai lui. El poate spune cu cât dor a gândit la fiecare din ei, așteptând cu înfocare ziua când să-i revadă iarăși. Si când, însfârșit, după lungă așteptare, primește plăcuta veste că urmează să plece, acasă, bucuria lui nu mai cunoaște margini, Trenul care-l aduce, i se pare că merge prea încet.

Distanța dela gară până acasă, i se pare nesfârșită și inima îi bate cu putere. Revederea este emoționantă!

Pentru creștinul adevărat, căminul lui real este Cerul! Profetii din vechime ca și apostolii Domnului Hristos au privit în felul acesta lucrurile. Ei se socoteau străini și călători pe pământul acesta și rostul existenței lor îl înțelegeau că este acela de a se pregăti spre a fi primiți în Căminul de sus, atunci când se va arăta El. Iată ce se spune despre părintele credincioșilor, Avraam: „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într'un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce. Prin credință a venit și s'a așezat el în țara făgăduinței, ca într'o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isac și Iacov, cari erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu”! Ebrei 11, 8—10.

Din cauza climatului ar fi greu a locui astăzi în corturi, cum a făcut Avraam pe vremuri; însă într'un anumit sens noi putem face ca el și anume, că inima noastră să nu fie legată de cele vremelnice și pământești în așa măsură încât atunci când bunul Dumnezeu ne va trimite înapoi sau încolo, să nu ne putem despărți de lucrurile trecătoare. Căci într'o zi va trebui să părăsim totul și să plecăm chiar cu cortul, sau poate și fără el.

Sfântul Apostol Petru scria credincioșilor următoarele: „Prea iubiților, vă sfătuesc ca pe niște **străini și călători**, să vă feriți de poftele firii pământești cari se războiesc cu sufletul... purtați-vă cu frică în timpul **prîbiei** voastre”. **1 Petru 2, 11; 1, 17 u. p.**

Creștinul care a pierdut din vedere acest punct cardinal, acest far luminător, acest ideal al vieții, anume: dorința fierbinte după Căminul cel de sus și și-a legat inima de cele vremelnice și trecătoare, este în mare primejdie. De aceea este necesar să dăm alarma în această privință, spre o reală trezire, întrucât s'ar putea că tocmai acum când suntem la pragul Cananului ceresc — sublimul nostru Cămin — să obosim pe cale.

Semnele vremurilor sunt un indicator sigur

că venirea Lui este mai aproape de realizare astăzi decât oricând mai înainte. Cu privire la aceasta, Serva Domnului scrie următoarele:

„Când aud despre nenorocirile grozave cari au loc în fiecare săptămână, mă întreb: Ce însemnează toate acestea? Dezastrele cele mai îngrozitoare vin cu grabă unele după altele. Cât de des auzim despre cutremure și cicloane, despre prăpăduri prin incendii și inundații însoțite de pierderi de vieți și de averi. După aparență nenorocirile acestea sunt izbucniri capricioase ale unor forțe ce par desorganizate și neregulate; dar în ele se poate ceti planul lui Dumnezeu.

Ele sunt unul din mijloacele prin cari El caută să trezească pe bărbați și femei ca să-și dea seama de primejdia lor... Judecățile lui Dumnezeu sunt în țară. Ele vorbesc în chip solemn și zic: „Fiți gata, căci în ceasul în care nu gândiți vine Fiul Omului”. *Matei 24, 44.*

Domnul va veni în curând și noi trebuie să fim pregătiți pentru a-L întâmpina în pace!... O, cât de măreață va fi priveliștea înfățișării Lui și a primirii Lui de către cei mântuiți! Mult am așteptat, dar nădejdea noastră nu a scăzut...

Simt așa ca și cum ar trebui să strig: „*Mergem spre casă!* Ne apropiem de timpul când Hristos va veni cu putere și mare slavă pentru a lua pe cei mântuiți ai Lui, în *Căminul lor cel veșnic*. „*Mărt. Vol. II, pp. 262. 263.*

Iar cu privire la splendoarea și preocuparea de acolo, tot pana inspirată zice:

„Acolo se va exersa în modul cel mai profund și mai dulce iubirea și simpatia pe care Dumnezeu a sădit-o în suflet. Comuniunea cea sfântă cu ființele cerești, viața socială armonioasă, unirea cea sfântă care strânge la un loc întreaga familie din cer și de pe pământ, toate acestea fac parte din experiențele vieții viitoare.

Acolo va fi muzică și cântec, o asemenea muzică și cântec, ce — în afară de viziunile lui Dumnezeu — n'a fost auzit de nicio ureche și n'a fost conceput de nicio minte”. *Educație, p. 294.*

Iată de ce Avraam a fost determinat să plece imediat, la invitarea lui Dumnezeu, fără să știe unde se duce; pentru că el vedea prin credință toată splendoarea cetății sfinte a Noului Ierusalim, cetatea care are temelii tari... Și tot pentru același motiv, îndemna Sfântul Apostol Petru: „Vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători”,... întrucât și el era părtaș al aceleiași făgăduințe pe care o credea din toată inima. Iar Pavel adăuga: „Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos”. **Filipeni 3, 20.**

Și tot Pavel referindu-se la splendoarea Impărăției viitoare, scria: „Dar, după cum este scris: Lucruri pe cari ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s'au suit, așa sunt lucrurile pe cari le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”.

Căminul acesta, Cetatea cu temelii tari, al cărei meșter și întemeietor este Dumnezeu, — aceea în care nu va mai fi nici tânguire, nici durere nici lacrimi și nicio nedreptate, ci fericire de nespus, aceea în care se află Domnul nostru Care ne-a iubit și pe Care Il dorim atât de mult, — este gata să se arate. Tre-salți de bucurie la vestea aceasta?

Mergem spre casa părintească! Dela Dumnezeu am venit și la Dumnezeu mergem! „Incă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi”. **Ebrei 10, 37.**

Sus inima creștine! Bucură-te iubite frate! Ridicați-vă privirile, căci răscumpărarea se apropie!

G. Graur

PROGRAMUL MISIONAR PE ANUL 1947

ZILE SPECIALE

Ziua Căminului Creștin	15 Februarie
Ziua Medicului Creștin	22 Martie
Ziua Școlii de Sabat	29 Martie
Săptămâna Cărții	12—19 Aprilie
Săptămâna de Rugăciune a Tineretului	17—24 Mai
Săptămâna de Abnegație	14—21 Iunie
Ziua Școlii de Sabat	28 Iunie
Ziua părinților	19 Iulie
Ziua Educației	30 August
Campania de Toamnă	13 Septembrie—18 Octombrie
Ziua Școlii de Sabat	27 Septembrie
Ziua Colportajului	25 Octombrie
Ziua Lucrării de Binefacere („Tabita”)	29 Noembrie
Săptămâna de Rugăciune	13—20 Decembrie
Ziua Școlii de Sabat	27 Decembrie

EVANGHELIZAREA PRIN LITERATURA

Solomon, împăratul lui Israel, a fost inspirat de bunul Dumnezeu ca să ne facă cunoscut felul în care poporul credincios urma să ducă la toți oamenii solia mântuirii. Iată cum începe omul lui Dumnezeu îndemnul: „Dimineața samănă-ți sămânța și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va isbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune. **Ecles. 11, 6.**

Solia tipărită câștigă suflete

Fiecare adventist de ziua șaptea să se întrebe: Ce pot să fac eu pentru vestirea întregii solii îngeresti? Hristos a venit pe acest pământ ca să încredințeze această solie slujitorilor Săi, pentru ca ei să o dea mai departe, la fiecare națiune, seminție, limbă și popor! Cum să o dăm noi mai departe? Distribuirea literaturii noastre este unul din mijloacele, prin care solia urmează să fie proclamată. Fiecare credincios să dea o cât mai mare atenție răspândirii tractatelor, revistelor și cărților cari conțin solia pentru acest timp. Ca să înțelegem mai bine cele de mai sus, nu poate să fie altceva decât că, toți băieții și toate fetele din Comunitățile noastre trebuie să meargă la colportaj.

Serva Domnului spune: Sunt mulțimi de oameni la cari solia Evangheliei nu va putea ajunge niciodată, dacă nu le este dusă personal acasă la ei. Noi nu trebuie să facem mai departe cum poate am făcut până acum: să așteptăm ca oamenii să vină la noi; ci noi trebuie să mergem acolo unde sunt ei. **Marcu 6, 7—10.**

Răspândirea luminii prin citire

Există multe locuri, unde predicatorul nu poate fi auzit, locuri unde nu pot să ajungă decât numai publicațiile: cărți, reviste și tractate, cari conțin adevărul biblic și după cari poporul strigă și are cea mai mare nevoie.

Fiecare credincios are un loc în lucrarea organizată și lucrarea noastră organizată nu este completă, dacă un singur suflet (un singur membru) nu este activ cuprins în ea.

Locul cel mai de frunte pe care să-l ocupe tinerii și tinerele noastre nu este altul

mai bun, mai onorabil și mai cu succes decât colportajul. Așa cum și zice una din poeziile inspirate:

„Ramura lucrării cea mai însemnată
Spre-a vesti Solia la o lume moartă,
Este Colportajul, când e făcut bine,
Căci el diadema divină o poartă!”

Intru luminarea și întărirea sufletelor în adevăr, publicațiile răspândite prin colportorii noștri, vor face o lucrare mult mai mare decât aceea care poate fi făcută prin vestirea dela amvon. Solii tăcuți cari sunt plasați în casele oamenilor prin lucrarea colportorului vor întări predicarea Evangheliei în orice privință.

Comunități întregi au fost înființate ca rezultat al răspândirii de literatură prin bravii noștri colportori. Servei Domnului i-a fost arătat, câți din membrii bisericii noastre trebuie să ia parte la această lucrare de evanghelizare: „Am văzut că lucrarea adevărului prezent trebuie să angajeze interesul tuturor. Publicarea adevărului și răspândirea lui prin colportaj, este planul rânduit de Dumnezeu, ca mijloc de avertizare, de mângâiere, mustrare îndemnare sau convingere a tuturor aceluia cari iau act de solii cei tăcuți și fără glas”.

Rămâne ca să zicem și noi în fața acestei chemări Divine, așa cum a zis Însuși Domnul Isus când a fost pe pământ pentru a lucra pentru mântuirea oamenilor: Eu pentru aceasta m'am născut și am venit pe lume ca să mărturisesc despre adevăr. Toți tinerii și toate tinerele și toți din Biserică să zică: **EU PENTRU ACEASTA M'AM NASCUT ȘI AM VENIT PE LUME CA SA MARTURISESC DESPRE ADEVAR (CA SA FIU COLPORTOR SA FIU EVANGHELIST CU CARȚI).** Ioan **18, 37.**

Experiențe din lucrarea de primul rang

Unul din colportorii noștri din nordul Moldovei mergând în călătorie pe un drum de țară, a văzut un gospodar care părăsind lucrul dela grădina lui de zarzavat a început să fugă după colportor. Ajungându-l, i-a

Fratele Burlacu din Moldova și cele 2 surori ale sale, împreună cu o a treia tânără câștigată la credință prin lucrarea de evanghelizare cu cărți.

spus cum a văzut într'un vis niște oameni venind la el și au început să-i scoată din inimă toate răutățile și să i le arate. Când el a văzut toate aceste răutăți pe cari le avusesese în inimă, a început să plângă. Colportorul a deschis Biblia a început să-i spună că Domnul este Acela care-l poate curăți pe el de toate păcatele și că Domnul Isus l-a prețuit și i-a trimis pe solul Său ca să-l avertizeze. Acest suflet sdruncinat de păcate a rămas liniștit și cu asigurarea vieții veșnice în inimă. A lăudat pe Dumnezeu pentru că visul lui a fost realizat prin venirea colportorului la el de a cărei solie el a ascultat.

Profeția se împlinește (Ioel 2, 28).

Unele dintre tinerele noastre colportoare lucrând la țară din casă în casă au ajuns la o familie unde gospodina dormea fiind obo-

sită de munca zilei. Când sora și-a făcut apariția în curte, copiii au dat fuga la locul unde mama lor dormea ca să-i dea de știre, că o persoană străină dorește să vorbească cu dânsa. Această gospodină venind la sora colportoare, cum au făcut cunoștință a și început să-i spună un vis pe care l-a avut când dormea chiar înainte de a ajunge sora la casa ei. Și i-a istorisit următoarele: În timp ce dormeam, am văzut pe Domnul Isus venind la mine îmbrăcat în haine albe și cu globul pământului în mână spunându-mi că pământul urmează să ardă, lucru pe care dânsa nu-l mai auzise niciodată dela nimeni.

După ce a spus visul, această gospodină a rugat pe sora noastră ca să-i spună dacă scrie undeva în cărți că pământul nostru trebuie să ardă. Atunci sora a deschis Sfânta Scriptură și a citit în **2 Petru 3, 7. 12.** că cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuți. Apoi sora i-a făcut cunoscut planul lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor prin Domnul Hristos, și că trăim în timpul solemn când Evanghelia se predică pe tot pământul, ca ultim semn al sfârșitului lumii.

Această femeie a rămas lipită cu inima de Domnul, luminată de Cuvântul lui Dumnezeu și a rugat pe sora ca să o viziteze mai des de aci înainte.

În felul acesta, evanghelizarea cu cărți, are un mare rol în ducerea — Evangheliei la orice făptură.

V. Șchiopoaia

De anul nou !

Bunul Dumnezeu a fost cu noi în toate zilele anului care a trecut, anul care ne-a adus multe bucurii și câteodată și greutăți și chiar dureri, dar toate le-am trecut cu bine, căci în greutăți mereu am simțit mâna Celui ce a zis: „Iată sunt cu voi în toate zilele”. Acum, mai bogați în experiențe și întăriți în credință, pășim cu o nădejde nouă și cu multă încredere în noul an, conduși mereu de bunul Dumnezeu și așa cum e nădejdea noastră va fi și experiența noastră (Romani 5, 5). Folosesc calea aceasta ca să urez an nou fericit la toți iubiții mei conlucrători: Evangheliști Voluntari (Laici), și la toți frații și surorile cari au lucrat cu drag în săptămâna mare de colportaj și în campania de toamnă; cari au ținut cu orice ocazie lecturi biblice și au făcut vizite misionare; tuturor surorilor din cercurile Tabita cari mereu au fost active în lucrarea de binefacere; tuturor slujbașilor comunităților și iubitorilor noștri secretari, la toți le doresc ca bunul Dumnezeu să dăruiască tuturor un an de binecuvântare și de biruință asupra slăbiciunilor, un an de prosperitate în lucrul Domnului. 2 Tes. 1, 11. 12. Efes. 6, 18. 19.

I. Reit

Raportarea

1. Dumnezeu cunoaște rapoartele lucrării noastre misionare.

„Fiecare faptă de iubire, fiecare cuvânt de bunătate, fiecare rugăciune în favoarea celor suferinzi și apăsați, este raportată înaintea Tronului veșnic, și trecute în nepieritoarele registre cerești”. **Mărturii Vol. 5 p. 133.**

2. Ingerii se bucură pentru toate aceste rapoarte. **Luca 15, 10.**

„Un raport este dus la cer pentru fiecare efort reușit din partea noastră de a împrăști întunerecul și de a răspândi celor ce nu știu cunoștința lui Hristos. Indată ce fapta este spusă înaintea Tatălui, pornesc triluri de bucurie de la toate oștile îngerești. **Faptele Apostolilor pag. 164.**

3. Sunt doi secretari misionari în fiecare comunitate — unul ales de comunitate și celălalt: îngerul. **Ezec. 9, 11.**

„Ingerii sunt însărcinați ca să fie ajutoarele noastre. Ei trec de la pământ la cer ducând rapoartele faptelor copiilor lui Dumnezeu”. **Servicii creștine p. 222.**

4. „Ingerii țin un raport credincios de lucrarea fiecărui om”. **Mărturii Vol. 1 p. 198.**

Ține și secretarul comunității raportarea în mod credincios?

5. Este bine de amintit de cartea de raportare care se ține sus, — cartea aceea în care nu este nicio omisiune, nicio greșală și după care vor fi toți judecați. **Profeți și Regi p. 639.**

6. Este cu totul potrivit ca să dăm aceste rapoarte.

„Am găsit cu cale ca să fac cunoscut semnele și minunile, pe care le-a făcut cunoscut Dumnezeu Cel Prea Înalt față de mine”. **Dan. 4, 2.**

„Să aibă o parte de fapte, și apoi din săptămână în săptămână să-și aducă rapoartele lor”. **Un Apel p. 16.**

7. „Soarta noastră veșnică depinde de rapor-

tul Misiunii Interne pe care ne-a dat-o Dumnezeu ca lucru pentru noi”. **Matei 25, 31—46.**

8. Notați că Dumnezeu folosește 15 versete biblice ca să explice ce se va întâmpla aceluia care nu fac această lucrare de Misiune Internă.

9. „Sunt unii cari pentru că fac puțin, o ascund și nu o spun. **Mat. 6, 3.** Dar avem aici explicația: „Unii gândesc că ei trebuie să fie secreți în lucrările lor de iubire... Pentru mulți mâna stângă nu trebuie să știe ce face mâna dreaptă, pentru că mâna dreaptă nu face nimic demn ca să fie cunoscut de mâna stângă. Această lecție a Domnului Isus pentru ucenici a fost pentru muștrarea aceluia care doreau să primească slavă dela oameni.

Eu am arătat că această Scriptură nu trebuie aplicată aceluia care au cauza lui Dumnezeu pe inimile lor, și folosesc mijloacele lor cu umilință pentru înaintarea lucrării Domnului. Am fost călăuzită la aceste texte: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”. Am arătat că mărturiile Scripturilor se vor armoniza când ele sunt bine înțelese. Faptele cele bune ale copiilor lui Dumnezeu sunt cele mai folositoare predici pe cari le au cei necredincioși”. **Mărturii Vol. 1 p. 192.**

10. A da de lucru și a nu invita la raportare, este încurajarea neglijenței și asigurarea gradată a pierderii interesului. „Palmer”.

11. Cărtea Faptelor Apostolilor este un raport pe care Luca îl scrie prietenului său, și este compusă din raportarea faptelor. **Fapt. 11, 4. 14, 24. 15, 4. 21, 19.**

12. Când vom intra în Impărăția lui Dumnezeu noi încă vom mai vorbi despre lucrările noastre misionare, făptuite în lumea aceasta.

Iată de ce să nu neglijăm lucrarea și să nu neglijăm raportarea lucrului.

NOTA

Comitetul Uniunii a luat hotărârea ca începând cu luna Ianuarie, să începem din nou cu raportarea lucrării misionare, așa cum am făcut înainte de a fi desființați. Raportarea

lucrului se va face tot ca înainte, prin frații instructori ai Școalei de Sabat, pe formularele ce se vor trimite. Secretarii misionari vor totaliza aceste rapoarte săptămânal și la

ținerea celor 15 minute misionare se va ceti în comunitate. Se va da ocazie la două sau trei persoane să spună și experiențele lor din săptămâna care a trecut. Totalizarea lucrării misionare se va trimite pe raportul Conferinței la secretarul Misiunii Interne de la Conferință, la finele fiecărui semestru. Adică la finele lunii Iunie și la finele lunii Decembrie.

La rândul lor, frații secretari dela Conferințe vor trimite și ei raportul lor secretarului dela Misiunea Internă a Uniunii.

Ori cine are experiențe ori fotografii să le trimită spre a fi publicate la Curier, pe adesa:

Ion Reit, Str. Labirint No. 116 București 4.

Cele 15 minute misionare

Sabatul dela 4 Ianuarie 1947.

Text misionar: Daniel 4, 2.

Povestiți experiențele. Strângeți rapoartele.

Sabatul dela 11 Ianuarie 1947.

Text misionar: Fapt. 11, 4.

Povestiți experiențele. Strângeți rapoartele.

Sabatul dela 18 Ianuarie.

Text misionar: Fapt. 14, 27.

Povestiți experiențele. Strângeți rapoartele.

Sabatul dela 25 Ianuarie.

Text misionar: Fapt. 15, 12.

Povestiți experiențele. Strângeți rapoartele.

ORA TABITEI

Solia lui Dumnezeu pentru timpul acesta

1. Care parte din Scriptură vorbește ca o solie pentru zilele de azi?

„Intregul capitol din Isaia 58 trebuie privit ca o solie a lui Dumnezeu pentru zilele noastre care trebuie predicată mereu și mereu. **„Mărturii Speciale B. No. 2 p. 5”.**

2. Ce recomandăție ni se face în acest capitol? Isaia 58, 7. 8.

Adevărata lucrare misionară este legată cu lucrarea de restaurare a chipului moral al lui Dumnezeu în om. Aceasta este lucrarea pe care poporul lui Dumnezeu o are de îndeplinit în timpul acesta”. **Mărturii vol. 6. p. 206.**

3. Ce fel de altă lucrare este în mod special urgentată în acest timp?

„Lucrarea de binefacere recomandată în acest capitol, este lucrarea pe care o cere Dumnezeu de la poporul Său ca să o facă în acest timp... și cu cât ne apropiem mai mult de sfârșit, lucrarea aceasta devine tot mai grabnică”. **Mărturii Vol. 6. p. 265.**

4. Ce motive trebuie să ne îndemne pe noi la această lucrare? 1 Corint. 13, 3.

5. Care alte motive trebuie să ne determine la ajutorarea săracilor?

„Urmașii lui Hristos, pe măsură ce se a-

propie de timpul strâmtorării, trebuie să facă eforturi de a se arăta în adevărata lumină înaintea oamenilor, spre a risipi, prejudecățile și a-i avertiza despre primejdia care amenință libertatea conștiinței”. **Marea Luptă p. 616.**

6. Ce constituie adevărata religie? Iacob 1, 27.

7. Dacă noi nu facem această lucrare, ce ne folosește religia? Iacob 2, 15. 16.

Dacă neglijăm a ajuta pe cei în nevoie și nefericire, nu avem asigurarea vieții veșnice”. **Mărturii Vol. III, p. 524.**

8. Ce explicație vor da unii dintre cei mântuiți faptului că se găsesc în Impărăția cerurilor?

„Alții își vor exprima mulțumirea lor față de aceia cari au hrănit pe înfometați și au îmbrăcat pe cei goi”. „Când disperarea umplea sufletul meu de necredință, și îndoială, Domnul te-a trimis la mine. Mi-ai vorbit cuvinte de nădejde și îmbărbătare. Mi-ai adus hrană pentru nevoile mele fizice, și mi-ai deschis Cuvântul Domnului, deșteptând în mine nevoile sufletești... Acum sunt aci,

(Urmare la pag. 15)

Vești din Misiunea Externă

Fratele Ilie Curmătoreanu și soția sa, după cea mai recentă fotografie.

Fiind încredințați că toată frăția noastră este doritoare să afle vești despre frații noștri cari au plecat ca misionari în țări și locuri îndepărtate, de îndată ce am aflat vești despre dâșii, le-am făcut cunoscut prin Curierul Misionar, întregii Biserici. În alte numere s'au comunicat vești despre fratele Florea Ieremia.

De data aceasta avem plăcuta ocazie de a comunica vești despre fratele Ilie Curmătoreanu, misionarul român din Camerun-Africa.

Fratele și sora Curmătoreanu au putut suporta cu bine climatul din Camerun —

foarte neprielnic albilor — și după cât se poate vedea din alăturata fotografie, nu arată chiar așa de rău. Copiii dâșilor, în acest timp, au fost îngrijiți la noi în țară de către părinții sorei.

Avem și câteva rânduri din partea dâșilor, foarte puține însă, fapt ce ne-ar lăsa să credem că doresc să ne facă o vizită personal, cu care ocazie să ne spună multe.

Dâșii scriu, între altele, următoarele:

„De un an și jumătate așteptăm să primim vreo veste, dar n'am primit nimic. Astă seară am primit în sfârșit vești.

Suntem fericiți să știm că sunteți în viață și nădăjduim să ne vedem în curând. Lucrul acesta nu-i tocmai ușor. Pentru moment nu putem să venim în țară...

Noi suntem sănătoși și lucrăm din greu. Construim o stațiune misionară. În prezent suntem foarte ocupați și nu-i nimenea care să ne înlocuiască... De data aceasta nu vă scriu mai mult.

Așteptăm cu dor momentul revederii.

15 Iunie 1946 · Familia Curmătoreanu

Fratele și sora Curmătoreanu au fost mutați de la vechea localitate la una nouă, care se numește: Mission Adventiste Sangmélina — Cameroun Français — Afrique.

Redacția

PENTRU MEMBRII CARI SE DEPLASEAZA

Se reamintește tuturor fraților și surorilor noastre, cari — mânați de diferite greutăți — trec pe la alte Comunități din țară, fie pentru găzduire fie pentru alte treburi, că le revine obligația de a-și procura adevărata de membru din partea Predicatorului respectiv sau cel puțin din partea Presbiterului și Secretarului Comunității, prevăzută cu ștampilă.

Deoarece s'au ivit persoane străine cari s'au prezentat drept membri și au produs neplăceri celor ce i-au găzduit, pe viitor, persoanelor ce vor cere găzduire, fie la imobilele Societății, fie la frați în particular, li se va refuza categoric aceasta, dacă nu produc dovada că sunt membri Comunității.

Pretutindeni această dovadă va fi cerută, iar cei ce sunt în trecere sunt obligați s'o prezinte, pentru a se evita astfel diferite greutăți.

Doctrina Biblice

1. Când și prin cine a fost făcut Sabatul? Gen. 2, 1—3.
2. Despre ce lucru este el o amintire? Exod 20, 8—11.
3. Cum încercă Dumnezeu pe poporul Său în pustie? Exod 16, 4. 22. 26.
4. Cum trebuie să ținem Sabatul? Exod 20, 8—11; Isaia 58, 13. 14.
5. Ce învățătură ne-a dat Isus cu privire la felul în care să onorăm Sabatul? Mat. 12, 11. 12; Luca 4, 16; 6, 7—9.
6. Ce zi a fost păzită de Pavel și de tovarășii săi? Fapte 16, 13; 13, 14; 17, 1. 2; 18, 4.

Studiu istoric religios

Profeția este un fapt caracteristic al religiei creștine. Ea constituie mai mult de o treime din Scripturi, și se poate spune că ea alcătuiește programul vital al întregii Biblii. Însă profeția este mai mult decât un program de desfășurare a lucrurilor. Pretutindeni ea este amestecată cu subiectul Bibliei ca un spirit înviorător, dând frumusețe și o însemnătate nespuse de mare celor mai simple subiecte tratate în ea, și luminând lucrurile vremelnice cu raze ale veșniciei.

Profeția a fost numită materialul de lucru al istoriei. Ea prezintă planul divin cu privire la veșnicii. O cunoaștere a ei este necesară în vederea unei înțelegeri largi a planului mântuirii. Omul muritor, luptându-se să înainteze prin mijlocul întunecului, frământat din când în când de bănuială și descurajare, deseori este adus să întrebe: „Cât mai este din noapte?” Profeția îi dă răspunsul: „Vine dimineața, ca și noaptea”.

Profeția a alcătuit gloria vremurilor Vechiului Testament. Prin lumina ei Abraam văzu ziua lui Mesia; de aceea viața lui nu mai era mărginită de hotarele strâmte ale Canaanului pământesc; „căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu”. David a fost un văzător, și psalmii lui snt plini cu însăși profeția și cu gloria ei. Poporul lui Dumnezeu din vechime era puternic susținut de un spirit plin de așteptare. Inimile lor au fost însuflețite în timpul captivității babilonice prin făgăduințele profetice. Pe când erau apăsați

de jugul roman, ei se încurajau prin fericite prevestiri despre un Împărat care trebuie să stăpânească în neprihănire. Și deși Iudeii ca națiune căzuse din starea lor înaltă atunci când Se arată Mântuitorul, totuși nu era lipsă de suflete credincioase cari, prin cunoașterea pe care o aveau în profeție, priveau după Mângâierea lui Israel.

Când Mântuitorul veni pe acest pământ, El umblă pe cărarea trasată pentru El în profeție. Și când, după crucificarea și răstignirea Sa însoți pe cei doi ucenici spre Emaus, El îi mustră nu fiindcă fuseseră neglijenți în ce privește învățătura dată lor de El, ci din pricina neștiinței lor în cele ale Cuvântului profetic. Totuși profețiile cu privire la prima venire a Mântuitorului nostru de fapt sunt puține și mai greoaie la înțeles în comparație cu cele cari vorbesc despre a doua Sa venire în mărire.

În prima Biserică, profeția alcătua o parte vitală a învățăturii. Acești devotați urmași ai Mielului despre cari se spune că râvnise cununa de martiri, priveau dincolo de viața aceasta. Inimile lor erau însuflețite de așteptarea unui Mântuitor ce avea să vină. Ei meditau asupra cuvintelor lui Pavel cu privire la apostazia care avea să vină înainte de arătarea în mărire a Domnului lor. Pentru ei, cari se găseau prinși într'o încordată luptă pe moarte cu păgânismul, lumea din jurul lor fiind aproape toată dedată idolatriei, iar viețile lor pământesti atârând doar de un fir foarte subțire, profeția era în adevăr o

lumină luminând într'un loc întunecos, până la arătarea zilei împărăției, și luceafărul va răsări în inimile lor.

Însă au venit alte vremuri — ani de favoruri lumești, dar și de sete și foamete spirituală. Biserica creștină trăia în tihnă în Sion. Ea se bucura de favoarea statului, și autoritatea ei era recunoscută în toată lumea civilizată. Ea nu mai aștepta pe Domnul ei care plecase.

Dar Reformațiunea schimbă toate acestea. Odată cu ea biserica creștină păși într'o nouă eră de lucrare întinsă. Și odată cu revenirea la țintele apostolice veni și o reînnoire a interesului în profeții.

După perioada Reformațiunii, urmă o altă perioadă de amortire spirituală care domină mai mult sau mai puțin în toată Europa; și apoi, la sfârșitul secolului al optsprezecilea, izbucni aproape în mod general pe Continent, în Marea Britanie, cum și în alte părți ale lumii, un nespus de mare interes în ce privește studierea profețiilor. Cărți au fost publicate în mare număr, au fost rostite predici, și mintea oamenilor ajunse să înțe-

leagă însemnătatea unor cărți ca Daniel și Apocalipsul, cari până atunci fuseseră în general foarte neglijate.

Dacă s'ar pune întrebarea: De ce se stârni interesul chiar în vremea aceasta? răspunsul trebuie să fie că aceasta era în providența lui Dumnezeu, care „hotărîse mai dinainte vremurile”. Scripturile însele au cheia situației, și numai ele. Când profetul Daniel căută să afle înțelesul celor ce văzuse, cuvântul ce i-a fost adresat a fost: „Cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului”.

INTREBARI

1. Ce este profeția?
2. Ce a alcătuit profeția întotdeauna pentru oameni?
3. Care a fost atitudinea Mântuitorului față de profeție?
4. Ce parte avea profeția în prima Biserică?
5. Ce legătură este între Reformațiune și profeție?

MISIONARIII VOLUNTARI JUNIORI

FII CURAT!

În timp ce porunca spune foarte lămurit: Să nu fii imoral; ea vrea să spună cu toată puterea prin aceasta că: Tu trebuie să fii curat și trebuie să păzești temeliiile căminului. Dacă acum ești un junior, într'o bună zi vei fi un clăditor de cămin. Dumnezeu spune: Păzește-ți moștenirea ta viitoare; fii curat.

Una din cele mai mari surprize pentru juniori este adevărul că fiecare poruncă pe care a dat-o vreodată Dumnezeu este pentru fericirea noastră. Singura fericire mulțumitoare din lume este simțită de oamenii cari păzesc toate poruncile lui Dumnezeu. Ei nu se frământă; somnul lor nu este chinuit de remușcări amare, ei întâmpină fiecare zi cu un zâmbet, știind că trăiesc în chip nobil și fără de egoism.

Intr'o zi, într'un mare oraș din Apus am vizitat pe un mare bancher. Cred că juniorii vor fi fericiți să afle că marii oameni de afaceri din lume sunt de aceeași părere cu învățătorii și predicatorii în ce privește prin-

cipiile înalte de viațuire. Am întrebat pe multe persoane: „Cine este cel mai bun bancher din oraș?” Cu toții mi-au dat același răspuns, și în felul acesta iată-mă astăzi îndreptându-mă spre această bancă și intrând printre uriașii stâlpi de marmoră; am trecut rând pe rând pe lângă mulțimea de ghișeuri și pe lângă frumoasele mese de mahon, ca în cele din urmă să mă găsesc în fața ușii pe care stătea scris: „Director”. Secretarul său m'a poftit într'un birou minunat de frumos, și eu m'am cufundat într'un elegant fotoliu ce se găsea în fața biroului său. Picioarele mele au simțit bunul venit al covoarelor atât de primitoare. Eleganța și bogăția părea că strălucește de pe fiecare zid, însă mai minunat decât toate acestea era bărbatul din spatele biroului. Acesta era bărbatul pe care oamenii îl descriau ca fiind cel mai bun bancher din oraș. Nu aș putea spune, privind la el, exact care lucru îl făcea pe el mai bun decât pe alții. Imi ziceam plin de uimire: „De

ce spun oamenii că acest bărbat stă în capul listei? Nu poate fi din pricina banilor săi, căci atât săracii cât și bogații mi-au spus că el este cel mai mare bancher din oraș. Ceva ce eu nu pot vedea trebuie să fie care îl face pe el mare".

Privirea sa blândă și glasul său prietenos îmi urară bun venit atunci când mă întrebă de scopul vizitei mele.

„Am venit să vă vorbesc despre cea mai mare investiție din lume”, i-am spus eu. „Nu este vorba de bani. Este mai de preț decât pământurile și casele. Am venit să vorbesc despre investiția pe care o putem face în băieți și fete”.

Am fost fericit văzându-i zâmbetul său plin de căldură, căci în clipa aceea mi-am dat seama că are un suflet mare și am început să înțeleg motivul pentru care oamenii din acel oraș îl iubeau. El era un om mare fiindcă avea o inimă mare. El era un suflet nobil.

„D-le Bancher”, am spus eu, „deseori vorbesc cu tinerii. Eu sunt un predicator și se poate că uneori tinerii gândesc că predicatorii și învățătorii sunt unilaterali în cugetarea lor. Aș dori să vă cunosc părerea și să-mi dați un sfat în unele privințe. Dacă ați

vorbi juniorilor despre calea spre fericire, ce le-ați spune?”

Bancherul luă o înfățișare gânditoare ca și cum memoria lui ar fi răsfoit paginile propriei sale vieți încă din zilele copilăriei. Apoi, cu sinceritate și multă seriozitate, el spuse: „Spuneți băieților și fetelor să trăiască în așa chip în timpul zilei încât noaptea să poată dormi”.

Așa și este. Într-o singură propoziție el cuprinse întreg înțelesul vieții curate — singura cale spre fericire.

Nu se poate ca astăzi să faci o faptă murdară și seara să dormi în perfectă liniște. Nu poți să răspândești în tot locul numai fapte sau cuvinte murdare și apoi să mai poți privi în ochii mamei tale cu o privire și o conștiință curată și împăcată. Chiar dacă ai putea înșela pe mama ta, pe tine însuși nu te poți înșela. Tu cunoști totul despre tine. Legea lui Dumnezeu este scrisă într'un loc în conștiința ta și niciodată nu poate fi fărâmată fără ca acest lucru să nu fie urmat de momente chinuitoare produse de dureri urzicătoare asupra inimii. Bancherul avea dreptate! Seara nu poți dormi dacă conștiința îți este turburată.

O. B.

(Urmare dela pag. 11)

mântuit pentru veșnicie, să pot trăi în veșnicie înaintea Lui și să-I mulțumesc că Și-a dat viața pentru mine”. **Slujitorii Evangheliei p. 518.**

9. Ce va ajuta Comunității mai mult de cât orice altă lucrare?

„Nimic nu va da o mai mare putere spirituală Comunității, și o mai mare creștere în străduințe și în simțiminte, decât vizitarea și slujirea la cei bolnavi, săraci și abătuți, ajutându-le în nevoile lor și arătându-le să vadă nădejdea și întărind credința lor în Isus”. **Mărturii Vol. 4. p. 75.**

10. Cine trebuie să fie cuprins întâi în lucrarea de binefacere? **Gal. 5, 10.**

„Oriunde este organizată o Comunitate de credincioși, membri ei trebuie să facă o lucrare credincioasă pentru nevoile credincioșilor. Dar ei nu trebuie să se oprească aci; ei să ajute de asemenea și pe acei care sunt fără respect față de credință. Ca rezultat al unor

astfel de fapte bune, unii dintre ei vor primi adevărul într'un timp ca acesta. **Mărturii Vol. 6 p. 270.**

11. Pentru ce vor fi unii excluși din cer? **Matei 25, 41—45.**

12. Pentru care motiv vor fi admiși alții în cer? **Matei 25, 34—40.**

În lucrarea de binefacere nu ne putem lua angajamentul să hrănim pe cei vițioși și distruși moralmente, ci pe acei peste cari au venit diferite nenorociri, ca: foc, secetă, accidente; pe văduve și orfani; pe cei cari au suflete nobile și recunoscătoare și a căror sărăcie nu se datorește patimilor, bețiilor imoralității și vițiilor. La unii ca aceștia să încercăm dacă se mai poate, a-i aduce la deșteptarea simțurilor spre a-și vedea starea lor și să-i îndemnăm a se ridica din noroiul păcatului spre o viață abstinentă, să meargă pe cale morală și curată a credinței în Hristos care poate ajuta pe oricine.

I. Reit.

păcatul în poporul Său. Este un fapt mare, acela că Dumnezeu este sfânt. De ce nu sar de bucurie sufletele evlavioase la gândul sfințeniei, în glorioasa ei măreție și frumusețe? răbdare și îndurare a ei, bunătate și iubire a ei, adevăr, umilință și râvnă; țințele ei înalte, suflet generos, stăruință, ordine, tărie, cumpătate, credință și iubire frățască a ei?

Însă cuvintele sunt slabe; tema este prea mare, prea înaltă spre a putea fi descrisă de o limbă pământească; noi trebuie să contemplăm întruparea vie așa cum a fost dovedită în caracterul lui Isus, așa cum a fost desvăluită în planul mântuirii. Noi trebuie să cunoaștem ceva din grozăviile majestății de sus, într'o anumită măsură trebuie să ne dăm seama de neadormita justiție a legii imperiale, de influența ei cuprinzătoare și spirituală. Cel răsvrătit trebuie să vadă mai întâi păcătoșenia păcatului, urîțenia lui desgustătoare, influența lui mortală și pârjolitoare, urmările ei nimicitoare și dezastruoase; și astfel atunci când Spiritul ne-a deschis ochii pentru a înțelege răul păcatului noi suntem într'o măsură pregătiți a ne da seama de **contrariul sfințeniei**.

Sunt fericit să am un frate care să-mi spună: Ridică-ți ținta, consacră totul lui Dumnezeu. Totul, tot ce ai să fie pus la piciorul lui Isus. Și de fapt, cât de slăbănog este sacrificiul pe care-l aduc! dar aceasta este tot ce am de dat. Primește-l binecuvântate Doamne și ajută-mi să trăiesc așa după cum m'a îndemnat fratele meu, „fără pată”. O, fericită libertate! Fie ca să mă bucur de ea, să ajungă o realitate pentru mine. Ascultă-mă, o, Isuse; roagă ca Tatăl să trimită Spiritul Său cu toată puterea de care am nevoie.

Mintea mea a fost umplută de o liniște și o pace deplină când am cugetat și am scris despre acest subiect. Un teren atât de solid pe care să stai, un material atât de durabil cu care să construiești, o asemenea frăție pe care să o instruești și să o avertizezi, totul mărturisind despre acea mare regulă a vieții, totul în lumina adevărului celui armonios, cu perspective atât de glorioase. O, aceasta satisface dorința sufletului.

Dar mâini sfinte și o viață sfântă trebuie să reprezinte lumii o ilustrare a sfințeniei.

De aceea să fim sfinți, fără vină. Isus mărturisi că Natanael era un Israelit fără vină. În așa fel să trăim încât El să mărturisească în același chip și despre noi.

Fraților, surorilor, unii dintre voi au ajuns la mari biruințe; așa fi fericit să stau la picioarele voastre și din experiența voastră în umilință să învăț cum pot ajunge la sfințenie; dar vai! știu că mulți dintre noi au încă mult, foarte mult încă de lucru până să ajungă la o deplină biruință. Unora ca acestora îngăduiți-mi să le spun în umilință, că dacă noi credem solia îngerului al treilea, trebuie să admitem că o singură întârziere este însoțită de primejdie înspăimântătoare. Pe măsură ce trece timpul, se îndesesc și primejdiile. Cerul pare a prevesti furtună, în timp ce orizontul la distanță pare a fulgera furtuna mâniei lui Iehova. Ușa harului este pe cale a fi închisă; de aceea cât de grozav apare strigătul tânguitor: „Secerișul a trecut, vara s'a isprăvit, și noi tot nu suntem mântuiți”. „Cine este sfânt, să se sfințească și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe”.

Fraților și surorilor, acesta nu este un strigăt de alarmă fals, nici nu este un ecou al temerii, ci este glasul profeției, vocea lui Dumnezeu și glasul poporului Său, „Grăbește-te, nu te opri în câmpie”. Opriti-vă în clipele acestea, învingeți orice atac al vrăjmașului, și fiți desăvârșiți, după cum Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

Review and Herald, 3 Noembrie 1859

J. Clarke

ANUNȚ

Vând două mașini de tricotate, în perfectă stare de funcțiune: una No. 5/60; alta No. 6/60, ambele marca Grosser.

Doritorii se vor adresa: Ioan Stoica, Comuna Cioara Doicești, Jud. Brăila.

Caut fată în casă, vârsta între 12—16 ani, adventistă, pentru ajutor la 2 copii gemeni. Poate fi și din regiunile lovite de secetă. Va putea învăța tricotajul. Persoana doritoare va trimite condițiile la Editura „Graiul Literar” sau pe adresa Marin N. Degeanu, Com. Petru Rareș, Jud. Vlașca, așteptând răspuns.

Un botez în Marea Neagră la Vadu

După ce au fost înștiințate toate grupele de credincioși din jurul centrului Cogealac, în ziua de 4 August 1946, încă din zorii zilei, căruță după căruță, încărcate cu membri și vizitatori părăseau satele, îndreptându-se, cu bucurie în suflet, către satul Vadu, situat pe țărmul Mării. Acolo trebuia să aibă loc botezul candidaților, cari se pregătiseră pentru acest act sfânt, cu multă seriozitate și credință.

Iată-ne sosiți la Mare...

Cerul era senin. Un soare binefăcător strălucea frumos pe cerul azuriu, aruncând din înălțime razele sale ultra-violete asupra celor depe țărm. Pescărușii sglobii spintecau văzduhul până în depărtări, pe întinsul apelor, lăudând în limbajul lor pe Creatorul cel Mare.

Pe lângă cele șasesprezece căruțe încărcate, venite din cele opt sate, au mai luat parte multe persoane cari au venit pe jos, ca să asiste la ceremonia botezului.

Până s'au făcut preparativele, vântul și briza mării începuseră să ridice valuri destul de mari și sgomotoase; dar când s'a deschis serviciul divin cu cântarea:

„Azi mă găsesc lângă Iordan
„Pustiul l-am trecut!”...

... Cântarea noastră era așa de puternică încât, nu se mai auzea sgomotul valurilor mării...

A urmat apoi botezul prin scufundare a celor 29 de candidați, ca pe timpul Mântuitorului. Bucuria tuturor a fost mare!

După terminare, sub cerul liber într'o grădină cu pomi în sat, a avut loc și Sf. Cină și apoi fiecare s'a înapoiat acasă. — Momentele au fost înălțătoare și pline de o speranță vie. Am simțit prezența puterii lui Dumnezeu prin Duhul Său Sfânt în mijlocul nostru.

Apoi ne-am despărțit, fiecare mergând bucurându-ne pe cale ca și Eunucul din Etiopia, care fusese botezat de către Apostolul Filip în râul din apropiere... Fapt. 8, 39.

Așa au început să înțeleagă și dobrogenii noștri mântuirea, și pregătirea pentru a ieși întru întâmpinarea Domnului când El veni pe norii cerului. Apoc. 1, 7.

...Și așa ne-am depărtat de Vadu, părăsind Marea cu toate frumusețile și farmecul ei atrăgător; iar pescărușii albi și sglobii încă au rămas sburând pe d'asupra întinsului albastru al nesfârșitelor ape, căci:

„Era senină ziua și apele senine...

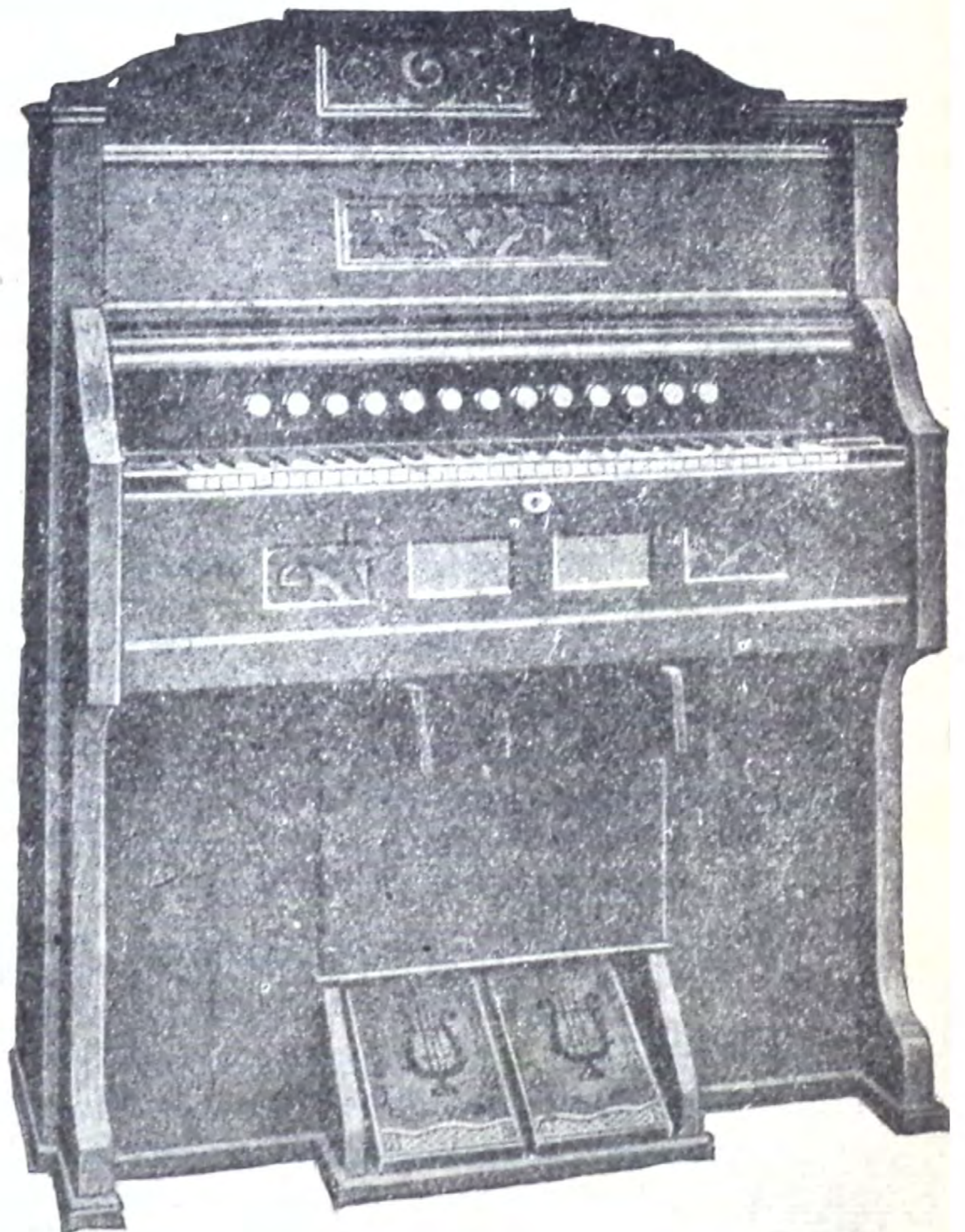
„Purtate de Zefiruri pe tremurul lor lin,

„Corăbii călătoare cu pânzele latine

„Treceau voios sub soare pe **Pontul Euxin**”.

T. Căconcea

Nicio comunitate, niciun cor, nicio producție, fără acest instrument plăcut, efin, bun și solid. Cereți oferte.

Reparații de orgă și harmoniu. Comenzi de instrumente noi execută ireproșabil; „Wegenstein”, Timișoara III, B-dul Mihai Viteazu No. 30.

Cărți noi

A apărut cartea „Sfaturi pentru SERVICII CREȘTINE”.

Această carte mare care apare pentru prima dată în românește, este o culegere de citate din aproape toate cărțile sorei White, cuprinzând sfaturi, avertizări și îndemnuri pentru o efectivă lucrare misionară în toate domeniile. Ni se prezintă într-o lumină deosebită criza viitoare și cauzele ei.

Intrucât această carte se adresează în mod direct Bisericii Advente, este bine ca acest prețios volum să nu lipsească din nicio familie.

Redăm mai jos câteva citate, din cuprinsul ei, cari scot în evidență rolul important pe care îl au Casele de Editură, în vestirea ultimei solii de avertizare.

EDITURILE CA UNELTE DE MARE INSEMNAȚATE

Adventiștii de ziua șaptea au fost aleși de Dumnezeu ca un popor aparte, deosebit de lume. Prin sabia cea mare a adevărului El i-a tăiat din cariera lumii și i-a adus în legătură cu Sine. El a făcut din ei reprezentanții Săi și i-a chemat să fie trimișii Săi împuterniciți în ultima lucrare de mântuire. Cel mai mare tezaur de adevăr încredințat muritorilor, cele mai solemne și mai grozave avertizări trimise vreodată de Dumnezeu omului, au fost date lor spre a le duce lumii; și în vederea încheierii acestei lucrări, Editurile noastre sunt unelte de cea mai mare însemnatate. — *Mărturii, Vol. VII, p. 138.*

Editurile noastre au fost întemeiate prin îndrumarea lui Dumnezeu și sub supravegherea Sa specială. — *Mărturii, Vol. VII, p. 138.*

Intr-o mare măsură prin casele noastre de Editură trebuie săvârșită lucrarea acestui înger care coboară din ceruri având o mare putere, și care luminează pământul cu slava lui. — *Mărturii, Vol. VII, p. 140.*

Sunt îndemnată să spun editurilor noastre: „Ridicați stindardul; ridicați-l mai sus. Proclamați solia îngerului al treilea, ca ea să poată fi auzită de toată lumea. Faceți să se vadă că aci sunt cei „cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. Apoc. 14, 12. Literatura noastră să ducă solia ca un martor la toată lumea. — *Mărturii, Vol. IX, p. 61.*

Cu ani înainte Domnul mi-a dat îndrumări spe-

cială că ar trebui să se ridice clădiri în diferite locuri din America și Europa, centre cari să servească pentru publicarea literaturii ce cuprinde lumina adevărului prezent. El dădu îndrumări ca să se depună orice efort spre a trimite afară în lume din mașinile noastre de tipar, soliiile de invitație și avertizare. Prin literatura noastră se va ajunge la unii la cari nu s'ar fi putut ajunge în niciun alt chip. Din cărțile și revistele noastre țâșnesc raze strălucitoare de lumină spre luminarea lumii cu privire la adevărul prezent. — *Mărturii, Vol. VIII, p. 87.*

Mi s'a arătat că publicațiile noastre trebuie să fie tipărite în diferite limbi și trimise în oricare țară civilizată, oricât ar costa aceasta. Ce este valoarea banilor de acum în comparație cu valoarea sufletelor? Fiecare ban pe care îl avem trebuie socotit ca fiind al Domnului, iar nu al nostru; și ca un tezaur prețios încredințat nouă de Dumnezeu; nu pentru a fi risipit pentru îngăduinți fără de folos, ci întrebuințat cu grijă pentru lucrarea lui Dumnezeu, în lucrarea de salvare a bărbaților și femeilor dela pierzare. — *Schițe din viață, p. 214.*

Mi s'a arătat că tipăriturile au și lucrat asupra minților în alte țări, dărâmand zidurile prejudecății și superstiției. Mi s'au arătat bărbați și femei studiind cu mare interes revistele și micile tractate cu privire la adevărul prezent. Ei vor ceti dovezile cele atât de minunate și de noi pentru ei și își vor deschide Bibliile cu un interes profund și nou, când subiectele adevărului cari fuseseră întunecoase pentru ei li se luminesc, mai ales lumina cu privire la Sabatul poruncii a patra. Cercetând în Scripturi să vadă dacă aceste lucruri sunt așa, o nouă lumină strălucește asupra minții lor deoarece îngeri plutesc peste ei și impresionează cugetul lor cu adevărurile cuprinse în publicațiile cetite de ei.

I-am văzut ținând într-o mână reviste și broșuri iar în alta Biblia, în timp ce obrazii le erau uzi de lacrimi; și plecați înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune stăruitoare și umilă cereau să fie conduși în tot adevărul, lucru pe care El îl făcea pentru ei înainte ca să-l fi cerut. Și când adevărul era primit în inimile lor, și ei vedeau armoniosul lanț al adevărului, Biblia le apărea ca o carte nouă; ei o strângeau la piept cu o bucurie recunoscătoare, în timp ce fața lor ardea de fericire și bucurie sfântă.

Aviz important

Având în vedere că în regiunile înfometate și bântuite de secetă din Moldova și Dunărea se accentuiază tot mai mult lipsa de hrană, și cum nu este posibil a trimite cereale la familiile lipsite de hrană, s'a făcut următorul plan:

1. Frații predicatori din regiunile bântuite de secetă din Moldova și Dunărea, să facă urgent un tablou de toți copiii fraților dela

sate cari nu au ce mânca. (Notăm, să fie copii de ai membrilor comunităților noastre). Tabloul să cuprindă: numele, pronumele, vârsta, sexul, comunitatea, dacă are părinții amândoi, numai mamă, numai tată, fără părinți. Copiii mai mici de 8 ani vor fi însoțiți de mama ori de o surioară mai mare. Tabloul să fie în 4 exemplare. Unul rămâne la predicatorul de unde pleacă copiii, unul se dă predicatorului

unde se predau copiii, unul se trimite la Uniune, și unul se dă cu o cerere la Prefectura de unde pleacă convoiul de copii.

Dela Prefectură se cere autorizație de transport a copiilor și se cere vagon gratuit încălzit pentru copiii și însoțitorii lor dela stația de unde pleacă copiii, până la stația unde vor merge copiii. Locul și adresa fr. predicator unde vor merge copiii se cere dela Conferința respectivă, pentru Moldova dela fr. Popov, la Bacău, iar pentru Dunărea dela fr. Zamfir dela Brăila. Convoiul de copii va fi însoțit de fratele predicator de unde pleacă copiii, până la locul unde vor fi predați copiii în familiile fraților. Aci se face un tablou la fel: Numele, pronumele, comunitatea de unde e copilul și comunitatea unde e primit. Un astfel de tablou se trimite la Uniune. Se face fotografii la plecare, la sosire, etc.

Copiii care merg la școală, să ceară o dovadă dela școala de unde pleacă, pentru ca să fie înscrși la școala unde merg.

Copiii să-și ducă cărțile și toate ce le trebuie la școală.

N. B. Comunitățile din Muntenia vor primi vizita fraților din Moldova iar cei din Oltenia—Banat vizita fraților din Conf. Dunărea, care vor veni personal ca să ridice alimentele dăruite. Fr. Presbiteri și fr. Diaconi vor cere fraților care vin după aceste alimente, legitimația și dovada că sunt trimși de fr. Popov și fr. Zamfir. Dacă nu au aceste dovezi cu ștampila Conferinței, și dacă nu sunt cunoscuți de fr. predicator al Dv., atunci să nu li se elibereze nimic din darurile de alimente strânse, căci mulți s'au dat drept frați, și au înșelat și furat pe unde au fost găzduiți. — La fel oricine pleacă să primească alimentele dăruite, trebuie să aibă o dovadă dela Conferința dela Bacău ori Brăila.

I. Reit

Curierul Misionar

Organ al Uniunii de Conferințe A. Z. Ș.
din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU

Anul XXV, Ianuarie 1947. Nr. 1

Mamele să îmbrace copiii bine ca să nu răcească pe drum. Să ia merinde pe 3 zile.

Mamele să meargă și să rămână cu copiii mai mici de 8 ani, obligator.

Comunitățile și toate cercurile „Tabita” care primesc copii, au acum ocazia de a face servicii creștine, confecționând și dăruind acestor copilași cămășuțe și tot ce se poate face pentru îngrijirea lor corporală și sufletească. „Orice ați făcut acestor micuți, Mie Mi-ați făcut”, zice bunul Domn Isus Hristos.

Predicatorul de unde au plecat copilașii va fi mereu în corespondență cu fr. predicator unde a predat copiii, acesta din urmă va da raport lunar de starea fiecărui copil în parte, predicatorului care a adus copiii, El va scrie cum se află fiecare copil.

Surorile „Tabita” la fel vor da un raport lunar de ce au făcut pentru acești copii săraci, și de ce mai este nevoie de făcut.

Bunul Dumnezeu va răsplăti orice faptă bună făcută celor în nevoie.

I. Reit

A N U N Ţ U R I

Executăm orice țesături de lână, bumbac, americană și pânză de saci. Modelele și lățimile dorite.

Lâna se primește spălată, netoarsă. Bumbacul, cânepa și inul, tors.

Executăm haine gata și de comandă, paltoane de damă și bărbătești, cu materialul clientului și materialul nostru.

Execuție promptă. Calitatea, culoarea și modelul preferat. Adresați-vă: Costică Giurea, Piatra-Olt, Romanai.

Dr. El. Iacob-Prisecaru

Consult. 4—6 p. m.

Miercuri și Joi, consultații

orele 9—12

Str. Nerva Traian, No. 33

Oricine dorește să angajeze ucenici sau ucenice la orice meserie, sau lucrători ori lucrătoare la orice serviciu la sate ori la orașe, să scrie imediat la adresa: I. Reit, Labirint 116. București IV. și la sediul fraților predicatori.

NECROLOG

În ziua de 17 Noembrie 1946, a încetat din viață fratele Benedict Iliescu, Predicator al Evangheliei. Fratele Benedict Iliescu încă din tinerețe, a căutat sincer mântuirea. Mai întâiu neavând altă cunoștință, a trecut la călugărie, devenind preot monah, apoi preot protosinghel. Cu credincioșie și-a făcut slujba de preot la mai multe mănăstiri, iar în cele din urmă preot la mănăstirea de la Sinaia. Cu câțiva ani înainte de primul război mondial, fratele B. Iliescu a fost trimis de Mitropolia Ortodoxă Română în America de Nord și în Canada unde avea misiunea ca să organizeze pe românii ortodoksi de acolo. În America a venit în contact cu românii Adventiști de Ziua a Șaptea cu cari el a avut multe discuții din Sfintele Scripturi. Recunoscând că Adventiștii de Ziua Șaptea au adevărul, a trecut de partea lor devenind încă în America Predicator Adventist de Ziua Șaptea.

Prin anul 1920 s'a reîntors în țară predicând Evanghelia în Bucovina, Muntenia și Transilvania, conducând multe suflete la cunoașterea Adevărului Sfințelor Scripturi.

La locul de odihnă a fost condus de credincioasa lui soție, de cele două fiice ale sale, de frații și surorile membri ai comunităților din București, precum și de o numeroasă asistență. Cuvântările au fost rostite de frații Predicatori N. Alexe, I. Ghiorghisor și I. Reit.

Fratele Iliescu a adormit în Domnul cu multă liniște sufletească și cu deplină încredere că va avea partea de întâia înviere, lăsând până la urmă o pildă vrednică de urmat.

Ioan Reit

Au apărut următoarele lucrări:

Pentru comunitate: Sfaturi pentru Serviciul Creștine, de E. G. White; Imnuri Creștine fără note.

Pentru colportaj: Minunate Povestiri Biblice, Inapoi la Dumnezeu, Viitorul Imperiu Universal, Se poate cunoaște viitorul? Semne prevestitoare ale sfârșitului.

Se află sub tipar:

Sfârșitul Lumii de P. Paulini, ediția III revăzută și adăugită; Timpul nostru în lumina profetiilor de Spicer; Sănătatea Familiei.

In pregătire:

Marea Luptă între Hristos și Satana de E. G. White, Natura prin știință și religie respinge evoluționismul, de Prof. Mihordea, Sabatul în Vechiul și Noul Testament de I. Ghiorghisor.

Anunțuri:

Calendarul Familiei pentru anul 1947, din considerațiuni tehnice, neputând fi gata pentru data de 1 Decembrie a. c. s'a renunțat la tipărirea lui.

EDITURA „GRAIUL LITERAR” caută urgent spre cumpărare pentru personalul ei următoarele:

Mazăre, linte, fasole uscată, ulei, brânză, orez, magiun de fructe, nuci, prune uscate și orice fel de alimente, precum și săpun de rufe aduse în București.

Cei ce pot procura asemenea alimente se vor adresa Soc. „Graiul Literar” București Str. Mitropolitul Ghenadie Petrescu No. 116 arătând cantitățile ce posedă și prețul cu care doresc a le vinde aduse în București.